

דעם רבינ'ס

איכס

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

דער ריינער קוואל

צעברעך דעם שאלאכץ!

מיר שטייען שוין פונקט אינמיטן די הייליגע ספירה טעג, און בפרט דער שבת וועלן אלע אידישע קינדער ליינען אין דער תורה דער פסוק, וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבטות תמימת תהינה (ויקרא כג, טו). שטייט דארט אז דער כהן האט אויפגעהויבן דעם עמר - דער קרבן שעורים א תנופה לה'. לאמיר זען וויאזוי דער הייליגער רבי און ר' נתן ברענגען עס אראפ פאר יעדן איינעם פון אונז, לעבדה ולמעשה און ווי אזוי איז אקטועל די עבודה פון ספירה, דורכאויס דעם גאנצן יאר.

מיט'ן מויל יעדן טאג גלייך ווען עס הייבט זיך אן א נייער טאג, דארף מען ארויסזאגן מיטן מויל 'היום' היינט איז אזויפיל טעג צום עמר. מען זעט פון דעם אז דער דבור איז א אויסערגעווענליכער כח צו דערמאנען א מענטש. אזוי ווי דער פסוק זאגט, פי מדי דברי בו זכר אוקרנו עוד (ירמיהו לא, יט). ווען מען רעדט ארויס א זאך, געדענקט מען עס.

ר' נתן איז מסביר אין הלכות פקדון א וואונדערבארע הלכה אויף ספירת העמר. אז יעדן טאג הייבט זיך דער טאג אן מיט טונקלקייט, מיט חשך. דאס מיינט אז די סטרא אהרא וויל אונז יעדן טאג אויפווייזן: דו זעסט דאך אז ס'איז טונקל, עס איז נישט קלאר. ס'איז דא בלבולים און מניעות. יעדן טאג איז דא אנדערע שטערונגען, פרישע בלבולים, טרדות און מניעות צו דינען דעם אויבערשטן און צו דאווענען בפנייה, צו לערנען תורה און מאכן מצוות מיט א חשק, מיט א ברען און התלהבות אזויזי אן ערליכער איד דארף זיך פירן.

אבער מען דארף געדענקען אז די אלע פינסטערנישן, אלע הסתרות און מניעות זענען נאר ווי א שאלאכץ וואס נעמט ארום די פרוכט. צום ביישפיל ווען א אינגל וויל עסן א ניסל, אויב האט ער קיינמאל בעפאר נישט געזען אזא ניסל וועט ער זאגן: "ס'איז א שטיק קלאץ, א הארט שטיקל האלץ".

וועסטו אים זאגן ניין: "נעם א האמער, צעברעך דעם שאלאכץ, וועסטו טרעפן דערין א געשמאקע ניסעלע."

יעדן טאג נאך ספירת העמר זאגט מען ביי די תפלה פון רבוננו של עולם, אז די מטרה פון ספירה איז אז מ'זאל זוכה זיין 'לקדשינו ולטהרינו בקדשתך העליונה'. זיך מקדש און מטהר זיין פון די טומאה און פון די זחמה, וואס דאס איז די אלע נישט גוטע תאוות ומדות רעות.

מיר ווילן דערגרייכן נאכן ציילן פופציג טעג צו באקומען א נייע תורה.

אזוויי ס'איז באוואוסט אז יעדעס יאר באקומט מען א נייעם דערהער, נייע פלים צו מקיים זיין די הייליגע תורה, און קיום התורה.

ווייל לכאורה איז די תורה שוין געגעבן געווארן ביים בארג סיני, דאן וואס איז פשט אז יעדעס יאר איז דא א נייע קבלת התורה? נאר יעדעס יאר באקומט מען א נייע פארשטאנד, און הכרה, א נייעם געשמאק, עצות צו מקיים זיין דעם הייליגן תורה.

דעריבער האט אונז די תורה געגעבן א מצוה צו ציילן

האבן אז דער היינטיגער טאג איז בְּטל און ער לאַזט עס אוועקפֿליען ווי אַ רויַעך.

א מענטש דאַרף וויסן אז ער וועט דאַרפֿן געבן די־ו־הֶשְׁבוּן אויף יעדן טאג און אפֿילו אויף יעדע שְׁעוּה. אזוי ווי עס שטייט שבע שבתות תמימות תהיינה. אז די זיבן וואכן פון די ספֿירה דאַרפֿן זיין גאַנץ, עס דאַרף זיין בשלמות. דאס מיינט אז קיין שום רגע און קיין שום מינוט זאל נישט פאַרלוירן ווערן.

דאס איז אויף מרמז אויף דאס לעבן פון א מענטש, ווייל זיבן וואכן איז מרמז אויף אלע זיבן טעג פון די וואך. זונטאג הייבט זיך אן נייע זיבן טעג נישטא קיין אַכט טעג אין א וואך, נאר זיבן טעג. עס איז מרמז אויף זיבן טעג וואס חזר'ט זיך איבער זיבן, זיבן, זיבן, און א מענטש דאַרף וויסן אז אלע טעג און אלע מינוטן זענען געצייילט, און מען טאר נישט אפֿלייגן אויף מאַרגן, הלואי זאל ער מאַרגן ענדיגן דעם חוב וואס ער דאַרף מאַרגן אויספֿירן.

יעדנספּאל, א מענטש זאל נישט זאָגן אז מאַרגן וועט ער דינען דעם אויבערשטן, אזויווי דער הייליגער רבי זאָגט אין תּוֹרָה רע"ב 'היום אם בקולו תשמעו'. ווער עס וויל דינען דעם אויבערשטן ער וויל פּאַלגן דעם אויבערשטן'ס קול דאַרף ער וויסן אז דער עיקר איז 'היום, נאר היינטיגן טאג'.

זאָגט ר' נתן אז דורךדעם וואס מען ציילט גיין און פּעריצן טעג און מען גייט ארויס פון אלע טומאות מצרים און מען באקומט די הייליגע תּוֹרָה שבועות דאַרף מען שוין שפּעטער נישט ציילן מיט'ן מויל די ספֿירה, ווייל מען וועט עס שוין ממילא א גאַנצע יאר געדענקען דורך די הייליגע מצוה פון ספֿירת העמר.

דער אויבערשטער זאל העלפֿן אז בזכות דער הייליגער תּנא רבי שמעון וואס ער ווייסט דער סוד פון ספֿירת העמר אזויווי אלע אידן זינגען 'בר'וֹחֵא... שבע שבתות סוד חמשים'. דער הייליגער ר' שמעון ווייסט דעם סוד חמשים, דער שער פון משיח דער שער פון תּשׁוּבָה פון תּהִלִּים. בזכות דעם זאל זיך עפּענען פאַר אונז אלע שפּערים, און נאך דאס יאר זאל מען זוכה זיין צו די גאולה משיח זאל נתגלה ווערן מיט רבי שמעון און מיט אלע צדיקים, און עס זאל זיין א גאולה ברחמים וחסדים מגלים.

מען דאַרף וויסן אז די שאלאכץ איז נאר א שאלאכץ, און מען דאַרף אריינגיין אין די פּנימיות און דאַרט איז באהאלטן א פּרי מלא-טעם.

די זעלבע זאך דאַרף א מענטש וויסן אז יעדן טאג איז דא פּרישע בלבולים און באזונדערע מניעות און עס דאַכט זיך פאַר א מענטש אז דער טאג ווערט נישט גערעכנט ווי א טאג פון זיין לעבן. מען קען הערן ווי אינגל זאָגט אַמאַל: "היינטיגער טאג קען מען נישט דינען דעם אויבערשטן" אזוי וויל רוב וועלט זאָגט: "היינט איז ערב שבת - א שווערע טאג", "יעצט איז ערב פּסח", "בין הזמנים איז נישט קיין צייט". ווער רעדט פון חול המועד, ווי איז דא צייט צו לערנען? ווידער א טענה "היינט איז זונטאג", מאַרגן האב איך א חתונה און נעכטן האב איך געהאט א נסיעה, און אזוי יעדן טאג האט דער יצר הרע תּירווצים פאַרוואס קען מען נישט דינען דעם אויבערשטן מיט א פּרישקייט מיט א ברען און מיט א חיות.

דערפאַר האט אונז דער תּוֹרָה געגעבן א מצוה וואס הייסט מצות ספֿירת העמר, אז דו ווילסט באקומען די הייליגע תּוֹרָה דאַרפֿסטו וויסן אז גלייך אנהייב טאג דאַרפֿסטו זאָגן 'היום יום'. היינט איז א טאג נישט קיין חילוק וואס דער טאג וועט דיר ברענגען, וואס דו וועסט אריינכאַפֿן אדער נישט, קודם זאלסטו געדענקען אז ס'איז א טאג און טאמער ס'איז דיר שווער, קען מען זיך שטאַרקן לויט די מדות וואס מען האט יענעם טאג. מען קען אפּמאַכן אז דעם טאג וועל איך דאווענען געשמאק, היינט קען מען לערנען געשמאק וועט מען מער לערנען. עס זענען פאַרהאַנען טעג וואס מען קען מאכן חסד זאל מען מאכן חסד. עס איז מיר איצטער גרינגער צו זאָגן תּהִלִּים וועל איך זאָגן תּהִלִּים. אויב קען איך היינט נאר זאָגן לקוטי תּפּלוֹת וועט מען דאס זאָגן.

עס שטייט אין משנה רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תּוֹרָה ומצוות. דער אויבערשטער האט געגעבן פאַר אידישע קינדער אסאך מצוות און מען קען זיך מחיה זיין יעדן טאג מיט אנדערע למודים און מצוות. דער עיקר איז אז א מענטש זאל נישט קיין טעות

איר געווען אומבאקאנט, די גאסן און געשעפטן אזוי ווילד פּרעמד. און אינצווישן דארף זי קאנטראלירן די קליינע קינדער וועלכע טאנצן ווילד ארום ווי ביים טאטן אין ווינגארטן.

ביים טאטן אין ווינגארטן

"קומט מ'גייט," האט מיין טאטע אונז גערופן.

"וואו גייט מען יעצט?" האב איך געפרעגט שוין צום וויפילסטן מאל אין די לעצטע שטיק צייט וייט מיר זענען ארויסגעפארן קיין חוץ-לארץ צו ווילן ביי די זיידעס און באבעס איבער יום טוב.

מיר האבן זיך געוואלגערט מיט זעק און פּעק איבער די וועגן. ס'איז געווען

א שווערע נסיעה.

אויפ'ן וועג אהין האבן

מיר זיך אפגעשטעלט

אין אייראפע פאר

גיין שעה. דערנאך

זענען מיר ענדליך

אנגעקומען. לכתחלה האבן מייע

עלטערן געזוכט א דירה צו קענען איינשטיין די

גאנצע צייט אין זעלבן פלאץ, אבער אזוי ווי זיי

האבן געזוכט א הכנסת אורחים האט זיך נישט

געמאכט א דירה וואס מיר האבן געקענט בלייבן.

אזוי איז אויסגעקומען אז יעדע פאר טעג האבן מיר

זיך געדארפט איינפאקן די רענצלעך, אריינשולעפן

די פּעקלעך אין קאר און דערנאך ארויס און זיך

ווידער פלאצירן אין א נייע אכסניא.

מיין מאמע האט שווער געארבעט צו פירן די סדר

מיט די קינדער אין דער פּרעמד. די שפּראך איז

ס'איז געווען א חידוש ווי די גרויסע קינדער האבן געמוטשעט און זענען געווען אומבאקאנטע פון די נסיעה אבער די קליינע קינדער האבן נישט געהאט די קלענסטע דאגה אויף דער וועלט. יעדן טאג איז מען געגאנגען צו א נייע באבע, אלע מומעס זענען געווארן, "באבי", זיי האבן געקייט גוטע זאכן מיט וואס מען האט זיי באווארפן און פ א ר ט י ג . וואס איז א נפּקא מינה

אויב מען

פּעקלעך און גיין צו א

נייע דירה? וועמען

גייט דאס אן? מען

גייט מיט טאטי

און מאמע וועלכע

פירן אונז און ס'איז

גענוג.

"קוקטס קינדער," האט אונזער טאטע געוויזן.

"מיר דארפן זיין פונקט ווי א קליין קינד אין די

הענט פון א מאמע ווי דוד המלך עליו השלום

דרוקט זיך אויס אין תהלים כגמל עלי אמו

(תהלים קלא, ב).

וואס איז די נפּקא מינה אויב מיר זענען אהער

אדער אהין, אז מיר זענען אויפ'ן שוים פון

כביכול דער אויבערשטער איז שוין אלעס גוט

מסדר.

א ניוון

פון פרינטשאפט

שיר יידיש

וואס איז געווען א ברסלבער משפיע אין ווארשע, ער איז געווען באוואוסט אז ער האט געברענגט אן א שיעור נייע מקרבים צום רבינ'ס אור, מיט זיינע שיעורים וואס ער פלעגט איבערגעבן, וואס איז געווען פול מיט אמת און תמימות האט באנומען ווער עס האט אים נאר געהערט. אויף ער האט געהאט אסאך פסופין און בענקשאפט ארויפצוקומען קיין ארץ ישראל, זיך צו טרעפן מיט ר' ישראל היילפרין. די געלעגנהייט אין אנגעקומען און זיי זענען ביידע געזעצן ווען ר' ישראל דערציילט וואס איז געווען מיט אים אין ארץ ישראל, און ר' יצחק שלינגט יעדעס ווארט.

אזוי שמועסנדיג האט ר' ישראל דערציילט אז ער האט זוכה געווען צו זיין ביי די יומא דהילולא פון ר' שמעון בר יוחאי אין מירון ל'ג בעמר, די שמחה און התעוררות וואס דארט קומט פאר קען מען גארנישט באשרייבן. דאס איז געווען פאר מער ווי

א פרייד האט ארומגענומען אלע ברסלב'ער חסידים פון די שטעטלעך און דערפלעך ארום פוילן, א גוטע שמועה הערט זיך אין די לופטן, אז ר' ישראל היילפרין (קארדוין) זצ"ל איז שוין ברויף ה' צוריקגעקומען פון זיין נסיעה קיין ארץ ישראל צוריק קיין פוילן. דער הייליגער רבי האט אסאך גערעדט וועגן די גרויסקייט און קדושה פון ארץ ישראל און די געוואלדיגע זכיה און תיקון אפילו נאר צו גיין דארט אפאר טריט. דעריבער פלעגן אנשי שלומנו ארוימגיין מיט א גרויסע בענקעניש צו פארן קיין ארץ ישראל און האבן אסאך געהאפט און געבעטן דעם באשעפער זוכה זיין דארט אנצוקומען אפילו נאר אויף א באזוך.

ווי נאר די שמועה איז אנגעקומען האט יעדער געווארט זיך צו טרעפן מיט ר' ישראל זצ"ל און הערן פון אים אביסל וועגן זיין נסיעה, צו באקומען א גריס פון הייליג לאנד. אויף ר' יצחק ברייטער הי"ד

מקור חכמה"...

ברוך ה' אלקי ישראל / אשר לא השבית לנו גואל / האט ר' יצחק אָנְגֶּהױבן זינגען, מיט גרויס דאנק און לויב פארן באשעפער וואס האט אונז געגעבן אזא רבין וואס לייזט אונז אויס ברוחניות און בגשמיות, אזוי איז ר' יצחק געגאנגען פון אות צו אות, ביז עס איז ארויסגעקומען דער שיינער ניגון "שיר ידידות" וואס מען זינגט נאך ביז היינט ביי אנשי שלומנו ארום דער וועלט.

ווען ר' יצחק האט דאס געזונגען פאר יונגע בחורים האט ער זיי געזאגט אז עס איז א סייעתא דשמיא אז ער געמאכט דער ניגון ווייל ער איז קיינמאל נישט געווען קיין בעל מנגון, נאר ביי דעם ניגון, האבנדיג א שטארקע ווילן צו מפרסם זיין דעם צדיק האט זיך אים דאס ארויסגעזינגען.

ס'איז דא א געוויסע צוגלייך צווישן דעם זמר "ואמרתם כה לחי" צום "שיר ידידות" ז.ב.ש.:

"בר יוחאי בקדש הקדשים קו ירוק מחדש קדש"ם פון זמר פון ר' שמעון צו:

"ציינו הקדוש קודש קדשים בכל עת ורגע מחדש קדשים" וואס ר' יצחק האט געשריבן.

הונדערט יאר צוריק, ווען עס פלעגן קומען קיין מירון ל"ג בעמר אידן פון ירושלים, צפת און טבריה, מיט זייערע דריי יאריגע קאלאקע אינגלעך, מיט א געוואלדיגע שמחה, נאכן פארן א וועג פון איבער א וואך. די אראבישע איינוואוינער פון די דערפלעך ארום מירון פלעגן קומען דארט שפילן מיט זייערע מוזיק, די שמחה איז געווען זייער גרויס, אויף זענען געקומען אסאך אידן פועלן ישועות ביים ציון פון רבי שמעון, וואס דארט איז געווען א געוואלדיגע התעוררות.

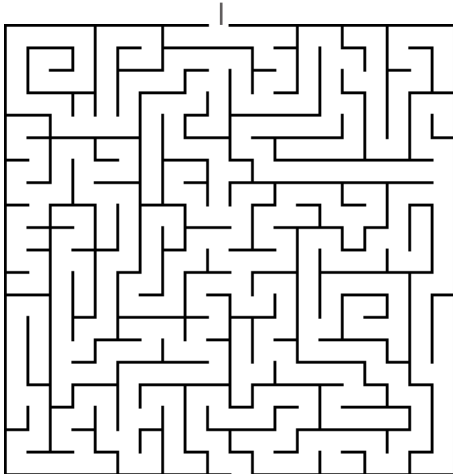
מען זינגט דארט

עקסטערע שיינע לידער לכבוד רבי שמעון, האט ר' ישראל דערציילט און האט געזונגען פאר ר' יצחק דעם זמר "בר יוחאי" דער באקאנטער ניגון וואס מיר זינגען יעדן ל"ג בעמר, שפעטער האט ער אים געזונגען דעם זמר "ואמרתם כה לחי" וואס איז אויסגעשטעלט לויט די א-ב מיט שיינע שבתים אויף רבי שמעון בר יוחאי. דער זמר האט ר' יצחק זייער באנומען, ער האט זיך אנגערופן איבעראשט: "אזא ליד דארף מען אויף מאכן פארן הייליגן רבין". אזוי אונטער דעם איינדרוק פון דעם זמר אדונינו בר יוחאי, האט ר' יצחק אנגעפאנגען צו מאכן אזא ליד אויף אויפן רבין, מיטן פזמון "ואמרתם כה לחי אדונינו

מעט הכמות ורב האיכות....

ר' יצחק מיט זיין משפחה הי"ד זענען ליידער געהרג'עט געווארן דורך די נאציס זמח שמו ביים צווייטן וועלט'ס קריג, ר' יצחק איז אומגעקומען פון די ערשטע, ווייל די רשעים האבן אים געהאלטן פאר א "יודען פירער" ווייל ער פלעגט אסאך רעדן מיט מענטשן אין עבודת ה', ער האט געהאט זייער פיל תלמידים. צוזאמען מיט נאך אסאך צדיקים רבנים וחסידים, איז ר' יצחק אומגעקומען על קדוש ה' - ה' ינקם דמו, די טייערע ליד וואס ער זינגט אויפן רבי'ן איז נצחיות, עס איז געבליבן פאר אונז זיך צו מחזק זיין און מעורר זיין מיט די געוואלדיגע גדולה פון רבי'ן. הוא רבינו מקור חכמה, ואמרתם כה לחי.... (מקורות: אש תמיד תיחד, שארית יצחק)

טרעפ די וועג צו רבי שמעון בר יוחאי אין מירון

אזוי איז דא נאך אסאך שטיקלעך וואו מען קען זעהן אז ר' יצחק האט דאס געשריבן אונטערן רשם פון דעם זמר "ואמרתם" וואס ר' ישראל קארדינר האט אים געוונגען.

ר' מאטל יאגלניק זצ"ל וואס איז געווען א תלמיד פון ר' יצחק ברייטער, האט דערציילט, אז ווען ר' יצחק האט געוונגען דאס ליד צוזאמען מיט די חבורה פון די יונגע בחורים איז ער אָנגעקומען צום שטיקל: טעמנו כי טוב סחרה / לא יכבה בלילה גרו/ האט ער זיך אָפגעשטעלט ער האט נישט געהאט א המשה צו די שטיקל, האט מען אים געפרעגט פאר וואס האט ער אין די גאנצע זמר נישט דערמאנט ר' נתן זצ"ל? ער איז באלד נתעורר געווארן און תיכף אויפן פלאץ צוגעלייגט דער המשה פון די שטיקל: עולם גלה לאורו / על ידי ר' נתן תלמידו / און מיט דעם איז אינגאנצן פארענדיגט געווארן דאס לידל.

די ליד האט זייער פאנומען ווער עס האט דאס געהערט, מען האט דאס אין אנהויב געדריקט אויף א בלאט און ר' יצחק פלעגט עס זינגען אין זמנים ווען מען איז געזעצן צוזאמען, ווען נאך יעדע שטיקל פלעגט ער זינגען "הוא רבינו מקור חכמה".... וכו'....

שפעטער האט מען דאס שוין אריינגעלייגט צום סוף פון ספר חיי מוהר"ן וואס מען האט דעמאלס געדריקט אין פוילן, אויך די זקני אנ"ש אין אומאן האבן מקבל געווען די ליד, ר' אהרן לייב ציגעלמאן זצ"ל האט זיך אויסגעדריקט אויף דעם ניגון אז דאס איז

המשך פון די לעצטע זייט

די רחמים פשוטים צו די רחמים גדולים, איז א תפלה וואס דער באשעפער אליינס דאוונט, מיר בעטן דעם באשעפער ער זאל דאס טון פאר אונז.

דער הייליגער רבי פירט אויס אז די משל איז זייער וואונדערליך און פארקטיג (צו מסביר זיין אביסל דער נמשל. מיר ווייסן דאך אז נישט אלעמאל איז דער מענטש ראוי צו באקומען וואס ער בעט, אזוי ווי א טאטע וועט נישט אלעמאל געבן פארן קינד וואס ער בעט פון אים ווייל עס קומט זיך נישט פארן קינד די זאך וואס ער בעט. אזוי אויך השי"ת וויל רחמנות האבן אויפן איד אבער עס איז דא א משפט און חשבון, און מען קען נישט באקומען די ישועה, אזוי ווי א טאטע גיבט אמאל א פאטש פאר א קינד מיט רחמנות.

דערפאר איז דער רבי מגלה נאך א סארט תפלה וואס איז פאר אונז געבליבן, צו בעטן ביים אויבערשטן אזוי: "דבוננו של עולם, נוי דיין געווענליכע רחמנות צו מעורר דיין גאר גרויסע רחמנות, זאלסט מיר געבן די גאנצע ישועה פון די הויכע פלאץ [רחמים גדולים] נישט לויט מיניע מעשים, אפילו איך בין נישט ראוי דערצו!"
(לויט לקוטי מוהר"ן ק"ה)

בעטן פאר א ישועה און דאס צווייטע ווערט גערופן רחמים גדולים - גרויסע רחמנות.

מיר קען נישט אנקומען צו פארלאנגען א ישועה וועלכע זאל גלייך דערגרייכן די גרויסע רחמנות וואס פון דארטן קען מען געהאלפן ווערן בשלמות מיט אלע ישועות וואס מען דארף נאר האבן, ווייל אונזערע תפלות קענען נאר ערוועקן די געווענליכע רחמנות רחמים פשוטים, וואס איז א זייער באגרעניצטע רחמנות וואס קען נישט חס ושלום אלעמאל ברענגען די גאנצע ישועה.

דעריבער דארפן מיר בעטן און מתפלל זיין צום אויבערשטן אז די געווענליכע רחמנות רחמים פשוטים מיט וואס מיר זענען מעורר דעם באשעפער מיט אונזערע תפלות, זאל מתפלל זיין פאר אונז און מעורר זיין ביים באשעפער די גרויסע רחמנות, וואס פון דארט ווערט דאך נמשך זייער גרויסע דערבארימקייט און פון דארט וועלן מיר זיכער פועלן די גאנצע ישועה. [אזא סארט תפלה פון

סיפורי מעשיות מעשה י' - דער בערגער און דער ארימאן - ענדע

געווארן - און 'ער' אליין, איז פארשיקט געווארן!
האט זיך ווידער דער 'בחור' אנגערופן:
"איבער [צוליב] זיין 'אכזריות' (פלומר):
אומדערבארעמקייט), און איבער זיין 'גדלות'
[צוליב זיין גאווה] - האט ער זיך אויסגעבראכט

האט ווידער דער 'קיסר' אנגעהויבן צו 'זיפצן'
און צו 'קרעכצן' - און האט געזאגט: "וואספארא
'שלעכטע' און א 'ביטערע עלטער', דער 'קיסר'
האט - ווארן ער האט געהערט: אז די 'טאכטער'
זיינע, די 'פת-תואר', איז פארפאלן [פארלוירן]

ער קומען מיט פארווייניגטע אויגן - ווארן ער פלעגט וויינען: "אז ער האט געזוכט, און האט נישט געקענט געפינען!"

האבן זיי אים געפרעגט (דהיינו: דער 'קיסר' מיט דער 'פּת-תואר'): "וואס זוכסטו צווישן די ביימער, און דערנאך קומסטו צוריק מיט פארווייניגטע אויגן?" האט ער זיי דערציילט די 'גאנצע מעשה': "באשר [אז] די 'בת-קיסר' (דהיינו: די 'פּת-תואר') האט אים געשיקט א 'כתב' - האט ער עס באהאלטן אין א 'בויס' פון די [דאזיגע] 'ביימער' - איז געקומען א 'שטורעם-ווינט' וכו', כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט] - היינט [יעצט] זוכט ער, טאמער וועט ער עס געפינען!"

האבן זיי צו אים געזאגט: "מארגן אז [ווען] דו וועסט גיין זוכן, וועלן מיר מיט דיר אויך גיין - טאמער וועלן מיר געפינען דאס 'כתב'!"

איז [טאקע] אזוי געווען - זענען זיי מיט אים אויך געגאנגען! - האט די 'בת-קיסר' געפונען דאס 'כתב' אין א 'בויס' - און זי האט עס אויפגעפנט - האט זי געזעהן: "אז דאס [איז] איר 'אייגן כתב' פון איר 'האנט'!"

האט זי זיך מיישב געווען: "אז [אויב] זי וועט אים פּיכּף אויסזאגן, "אז זי איז דאס אליין" [די 'בת-קיסר'] - [איז] אז זי וועט זיך ווידער אויסטאן פון די 'קליידער', און [דאן] וועט [זי] זיך ווידער אומקערן צו איר 'שיינקייט', און זי וועט ווידער זיין א 'פּת-תואר' אזוי-ווי פריער - קען ער זיך אנדערפאלן און אויסגיין - און זי וויל [אז] ס'זאל זיין 'בכשרות כּדת' (פּלומר: 'נעמען', קען זי אים דא נישט אין דער 'מדבר' - ווארן זי באדארף מיט אים 'חתונה' האבן אזוי-ווי ס'קער [ס'באלאנגט] צו [זיין])."

איז זי געגאנגען - און האט אים אומגעקערט דאס 'כתב' - און זי האט צו אים געזאגט: "אז זי האט

[אנועקעלייגט] - און [אויך] זיין 'טאכטער' - און 'איך' בין אהער פארווארפן געווארן - אלץ [איז געשעהן] איבער [צוליב] אים!"

האט ער אים ווידער געפרעגט (דער 'קיסר' צו דעם 'בחור'): "אז ער זאל דיר קומען אין דער 'האנט' אריין - וואלסטו זיך אין אים 'נוקם' געווען?" - ענטפערט ער אים: "'גיין'! - איך וואלט אים אזוי 'מפרנס' געווען, פונקט אזוי-ווי איך בין דיר 'מפרנס'!"

האט זיך דער 'קיסר' דערקענט צו אים, און האט אים מודיע געווען: "אז ער איז דאס אליין דער 'קיסר' - און וואס ס'האט זיך מיט אים איבערגעטאן [אפגעטוהן]!"

איז דער 'בחור' אויף אים אנדערגעפאלן - און האט אים 'געקושט' און 'געהאלזט'!

און 'זי' (דהיינו: די 'פּת-תואר' וואס זי איז דא אויך געווען, נאר פארשטעלט, כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]) - הערט דאס אלץ, ווי [וואס] די ביידע שמועסן איינער מיט דעם אנדערן!

און דער 'בחור' - איז זיין 'סדר' געווען: ער פלעגט 'אלע [נעדן] טאג' גיין - און האט זיך א 'סימן' געמאכט אין 'דריי ביימער' - און האט דארט געזוכט דאס 'כתב' - ווארן ס'איז דארט געווען 'אלפי-אלפים [טויזנטער-טויזנטער] ביימער' - פלעגט ער זיך מאכן א 'סימן' אין [די דאזיגע] 'דריי ביימער' וואס ער האט געזוכט [אז] דארט האט ער שוין געזוכט] - כּדי ער זאל שוין 'מארגן' נישט באדארפן זוכן אין די [דאזיגע] 'דריי ביימער'! - אזוי פלעגט ער טאן אלע טאג, טאמער פארט וועט ער געפינען דאס 'כתב' (דהיינו: דאס 'כתב' וואס זי האט אים געשיקט, וואס ס'איז ביי אים פארפאלן געווארן צווישן די ביימער, כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט])!

און אז ער פלעגט זיך אומקערן פון דארט - פלעגט

געפונען דאס 'כתב' - (פֿלומר: דאס האט זי אים נאכנישט אויסגעזאגט, אז זי איז דאס אליין [די 'בת-קיסר'] - נאר זי האט אים סתם געזאגט: אז זי האט דאס 'כתב' געפונען)!"

איז ער תיכף אנדערנעפאלן, און איז געבליבן 'חלשות', האבן זיי אים 'דערמונטערט!' איז צווישן זיי געווען א 'גרויסע שמחה'!

דערנאך האט דער 'בחור' געזאגט: "וואס טויג מיר [פארן וואס דארף איה] דאס 'כתב' - וואו וועל איה זי שוין קענען געפינען? - 'זי' [די 'בת-קיסר'] איז זיך היינט אונדאי ערגעץ, ביי עפעס א 'מלך' - (ווארן ער האט געמיינט, אז זי איז פארקויפט געווארן דורך דעם 'רוצח' - אזוי ווי דער 'קיסר' האט אים דערציילט) - נאך וואס טויג מיר דאס [פארן וואס דארף איה דאס האבן]? - איה וועל מיר דא איבערלעבן [אפֿלעבן] מיינע יאהרן!"

און [ער] איז געגאנגען - און האט איר אוימגעקערט דאס 'כתב' - און האט צו איר געזאגט: "נאדיר [דא האסטו] דאס 'כתב' - וועסטו גיין, און וועסט 'זי' נעמען [חתונה האבן מיט איר] - (ווארן זי איז זיך געווען פארשטעלט ווי א 'זכר')!"

האט זי זיך געלאזט [געוואלט] גיין - און האט אים געבעטן: "אז ער זאל אויך מיט איר גיין - ווארן איה וועל 'זי' בונדאי נעמען - וועט זיך מיר גוט זיין - וועל איה דיר אויך א 'חלק' געבן פון מיין 'גוטס'!" - (פֿלומר: די 'בת-קיסר' וואס זי איז געווען פארשטעלט ווי א 'זכר', האט עס [דאס] אזוי געזאגט צו דעם 'בחור').

און דער 'בחור' האט געזעהן: "אז דער איז א 'חכם', און ער וועט זי בונדאי נעמען" - איז ער מרוצה [באויליגט] געווארן מיט אים צו גיין

(דהיינו: מיט דער 'בת-קיסר' וואס ער האט געמיינט אז זי איז א 'זכר'), און דער 'קיסר' איז געבליבן אליין - ווארן ער האט מורא געהאט זיך אומצוקערן אין דער 'מדינה' אריין.

האט זי אים געבעטן: "אז ער זאל אויך גיין - ווארן ער וועט זיך בונדאי נעמען די 'פת-תואר' - האסטו [דעריבער] זיך שוין קיין מורא נישט צו האבן - (פֿלומר: זי האט אים געזאגט: איה וועל זיך בונדאי אפֿזוכן [אפֿיר-זוכן] די 'פת-תואר' - האסטו [דעריבער] שוין קיין מורא נישט צו האבן - ווארן דאס 'מזל' וועט זיך אוימקערן, אז [אויב] מען וועט זי געפינען) - און מען וועט [דאן] דיר אויך הייסן [זיך] אוימקערן [ער וועט צוריק ווערן דער 'קיסר']!"

זענען זיי געגאנגען די אלע 'דריי' אינאיינעם - און זיי האבן זיך געדינגען א 'שיף' - און זיי זענען געקומען צו דער 'מדינה' וואו די 'קיסר'טע' זיצט - און זיי זענען געקומען צו דער 'שטאט' וואו זי זיצט דארטן - און זיי האבן אנדערגעשטעלט [אפֿגעשטעלט] די 'שיף'!

האט זיך די 'בת-קיסר' מיישב געווען: "אז [אויב] זי וועט תיכף אויסזאגן [פאר] דער 'מוטער' [די קיסר'טע]: אז זי איז געקומען - קען זי אויסגיין."

איז זי געגאנגען - און האט געשיקט [זאגן] צו דער 'מוטער': "באָשר [אז] ס'געפינט זיך א 'מענטש', וואס ער האט א 'דיעה' פון איר 'טאכטער'!"

דערנאך איז זי אליין געגאנגען צו דער 'קיסר'טע, און האט איר דערציילט וואס ס'האט זיך [אלץ] איבערגעטאן [אפֿגעטוהן] מיט איר 'טאכטער' - און האט איר דערציילט די 'גאנצע מעשה'!

און צום 'סוף', האט זי איר געזאגט (מיט דעם לשון): "און 'זי' (דהיינו: די 'טאכטער') איז אויך דא!" דערנאך האט זי איר געזאגט דעם 'אַמת':

”אײך בין דאס ׳אליין״!

און זי האט איר מודיע געווען: ״אז איר ׳חתן׳, דהיינו: דעם ׳בערנער׳ס זוהן, איז אויך דא״!

נאר זי האט געזאגט צו דער ׳מוטער׳: ״אז זיי וויל אנדערש נישט - נאר אז מען זאל אומקערן צוריק איר ׳פאטער׳ דעם ׳קיסר׳, אויף זיין אָרט, און די ׳מוטער׳, האט דאס גארנישט געוואלט - ווארן זי איז אויף אים זייער ברוזן געווען - ווייל איבער [צוליב] אים איז דאס אלץ געווען!

נאר זי האט געמוזט צוליב טאן דאס [פאר] איר ׳טאכטער׳ האט מען געוואלט ׳אים׳ אומקערן (דהיינו: דעם ׳קיסר׳). האט מען געזוכט דעם ׳קיסר׳ - און ער איז גארנישט דא.

האט איר די ׳טאכטער׳ אויסגעזאגט: ״אז דער ׳קיסר׳ איז אויך דא מיט זיי״! איז געווען די ׳חתונה׳ - און די ׳שמחה׳ איז אינגאנצן [בשלימות]!

און די ׳מלוכה׳ און דאס ׳קיסרית׳ [קיסר׳שאפט] - האבן זיי אָפגענומען - דהיינו: דעם ׳בערנער׳ס זוהן מיט דער ׳פת-תואר׳, וואס זיי האבן [הערשט] ׳חתונה׳ געהאט, און זיי האבן ׳מולך׳ בכיפה געווען - דהיינו: זיי האבן געקעניגט איבער גאר דער וועלט - אָמן וואָמן!

[דאס האט רבינו ז״ל געשמועסט נאכן ענדיגן דערציילן די ׳מעשה׳:] דערנאך, האט אויך דער ׳אלטער קיסר׳, קיין ׳גדולה׳ נישט געהאט - ווארן ס׳איז אלץ איבער [צוליב] אים געווען!

דער ׳בערנער׳ האט געהאט גרויס ׳גדולה׳, [ווייל] ער איז דעם ׳קיסר׳ס פאטער, וואס ער איז דער ׳עיקר׳, דעם ׳מאטראס׳ האט מען אָנגעפאטשט׳ אָנגעפאטשט׳ - און מען האט אים ארויסגעשטופט. ביי ׳לוט׳ שטייט [בַראשית יט, יז]: ״הֲהָרָה הַמְלֵט״, דאס איז א ׳בערנער׳ [הֲהָרָה - באַרג־בערגער] - און פון אים קומט ארויס ׳משיח׳!

׳אידן׳ האבן אין ׳מצרים׳ געהאט ׳סימנים׳, ווער דער ׳גואל׳ וועט זיין וכו׳ [אז ווער עס וועט זיי זאגן: ״פקד פקדתי״

(שמות ג, טז), ער איז דער ׳גואל׳, און אויף דעם ׳גואל׳ וואס ס׳וועט קומען [משיח]. איז בודאי אויך דא ׳סימנים׳! ׳משיח׳ וועט זאגן [פאר] ׳איטלעכן אידן׳ [יעדן איד]: ״וואס מיט אים האט זיך איבערגעטאן [אָפגעטיהן] ׳איטלעכן [יעדן] טאג״, ׳תמר׳ האט אויך פארלוירן די ׳סימנים׳, אזוי ווי אין ׳מדרש׳ שטייט [בַראשית־רבה פה, יא]. און אז [ווען] מען האט זי געוואלט פארברענען - איז געקומען דער ׳סמ׳־דמ׳ם׳, און האט פון איר דערווייטערט די ׳סימנים׳ - און דער ׳מלאך גבריאל׳ איז געקומען, און האט זיי צו איר אָפגעבראכט [צוריקגעברענגט] - אזוי ווי אין ׳מדרש׳ שטייט [גמרא סוטה י:]. און פון איר קומט ארויס ׳משיח׳, במהרה בְּמִינו אָמן.

דאס [אויבנדערמאנטע ׳רמזים׳] האט אלץ דער ׳רבי׳ ז״ל געשמועסט נאך דער ׳מעשה׳ - כדי מען זאל זיך קענען עפעס שטויסן [אין מוח]. ווי ווייט [הויך] די ׳מעשה׳ דערלאנגט!

אז וואויל איז דעם, וואס ער וועט זוכה זיין צו וויסן, דעם ׳סוד׳ פון די ׳מעשיות׳, אָפילו אויף ׳זענער וועלט׳!

דאס וואס דא שטייט אין דער ׳מעשה׳: ״ווי איטלעכער קומט מיט זיין ׳שיר׳ - און [צו] א ׳טייל, ענטפערט מען דורך א ׳שליח׳ וכו״, כנ״ל [ווי אויבנדערמאנט].

אזוי איז פארהאנדן כמה גרויסע לייט - וואס ׳איטלעכער׳ טוט וואס ער טוט - און ׳איטלעכער׳ פארעט זיך, און וויל דערלאנגן דעם ׳רעכטן [ריכטיגן] תכלית׳ - און קיינער איז נישט זוכה צום ׳רעכטן [ריכטיגן] תכלית׳ צום ׳אַמת׳, נאר ׳דער׳ וואס ער איז ׳ראוי׳ דערצו.

און [צו] א ׳טייל, ענטפערט מען דורך א ׳שליח׳ - אָדער פון אונטער דער ׳וואנט׳ - אָדער מען ווייזט זיי ארויס דאס ׳פנים׳ וכו׳ - אזוי ווי אין דער ׳מעשה׳ שטייט.

נאר צום ׳סוף׳, אז [ווען] זיי גייען אנוועק פון דער וועלט - ענטפערט מען זיי: ״אז זיי האבן נאך גארנישט געטאן״ - אזוי ווי אין דער ׳מעשה׳ שטייט: ״ווי די ׳פת-תואר׳ האט צום סוף זיי געענטפערט: ״די ׳וואסערן׳, זענען אָבער איבער דיר נאכנישט אריבערגעגאנגען״. ביז ס׳וועט קומען דער רעכטער [ריכטיגער] - ׳מנהיג׳ - במהרה בְּמִינו אָמן!

לאמיר זיך פאר הערן

די צענטע מעשה - דער בערגיר מיטן ארימאן (10)

- ער האט עס געגעבן פארן קיסר
- ער האט עס געהאלטן פאר זיך
- ער האט עס געגעבן פאר די טאכטער פון קיסר
- ז. צו וועלכע מדינה זענען זיי אנגעקומען?**
- צו די מדינה וואס דער בערגיר איז דארטן
- צו די מדינה וואס די קיסרית זיצט דארטן
- צו די מדינה וואס דער רוצח איז דארטן
- ח. וואס האט די טאכטער פון קיסר געשיקט זאגן פאר איר מאמע?**
- אז מ'האט געטראפן איר טאכטער
- אז עס איז דא א מענטש וואס האט איין ידיעה פון איר טאכטער
- אז עס איז דא א איינער וואס ווייסט וואו די טאכטער איז
- ט. ווער האט געהאט גרויס גדולה נאכדעם?**
- דער קיסר
- די טאכטער פון קיסר
- דער בערגיר
- י. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?**
- יא
- ניין
- א חלק

- א. ווער האט זיך דער ערשטער אנטפלעקט (באוויזן) ווער ער איז?**
- דער קיסר
- דער זוהן פון בערגיר
- די טאכטער פון קיסר
- ב. ווער האט זיך דער צוויטער אנטפלעקט (באוויזן) ווער ער איז?**
- דער קיסר
- דער זוהן פון בערגיר
- די טאכטער פון קיסר
- ג. וואס האט דער זוהן פון בערגיר געטון ווען ער האט נישט געטראפן די כתב?**
- געווארן בעצבות
- געוויינט
- זיך געשטארקט
- ד. ווער האט געטראפן די כתב?**
- דער קיסר
- דער זוהן פון בערגיר
- די טאכטער פון קיסר
- ה. וואס איז געשען מיט דער זוהן פון בערגיר ווען מ'האט געטראפן די כתב?**
- ער איז געפאלן חלשות
- ער האט זיך זייער געפריידט
- ער האט געוויינט פון איבער גענומענקייט
- ו. וואס האט דער זוהן פון בערגיר געטון מיט די כתב וואס מ'האט געטראפן?**

איבער אנטראס

צום סוף: וואס האט דער אלטער קיסר נישט געהאט - און פארוואס? און וואס האט דער בערגיר געהאט?
ווער איז צום סוף געווארן דער קיסר?

תשובות פון פאריגע וואך:

ווער פון די דריי (דער קיסר, דער זון פונעם בערגיר, די בת קיסר) זענען געקומען צום מדבר וועגן א רוצח?
די בת קיסר, און דער בן הבערגיר: (פארנוואס איז ער א רוצח... איבער זיין אפגרייט און איבער זיין גסות בין איך אהער געקומען)

דער געווינער פון בערגער ועני 9# איז: הילד החשוב שמעון מגדליאל בית שמש. ** 9886

ווער קען אַנקומען צום גרויסן נגיד?

385 רבי'ס שאלות

הערשטל און הייבט זיך אן בעטן ביי אים ער זאל רחמנות האבן, און זאגט אים: "ר' הערשטל איך דארף דיין הילף, איך דארף קריטיש וויכטיג שאפן א ריזן סומע געלט, איך ווייס אז דו האסט א גוטע הארץ און ווילסט מיר זיכער העלפן, אבער פון צווייטן זייט זע איך נישט דו זאלסט מיר קענען געבן אזעלכע גרויסע סומעס, אבער וואס? איין זאך קענסטו? יא טון, גיי צו ר' אשר און ערוועק זיין רחמנות ער זאל מיר געבן דעם סכום, פאר אים איז עס ווי קליין געלט, איך קען דאך נישט אַנקומען צו דעם אַשורן, פאר דיר איז דאך יא מעגליך אריינצוגיין צו אים, איז טו מיר די גענאד, און בעט פון אים פאר מיינעט וועגן, אזוי וועסטו מיר אויפֿרעכטן און איך וועל זיין א געהאלפֿענער."

גענוי ווי מיר האבן פארציילט די משל פון הייליגן רבין, פונקט אזוי כביכול געשעט ווען מיר בעטן זיך ביים באשעפער פאר א ישועה. ווייל עס איז פארהאן אויבן כביכול צוויי סארטן רחמנות וואס דער אויבערשטער האט באשאפן, איינס ווערט גערופן רחמים פשוטים - פשוטע רחמנות וואו מיר קענען דארט גאנץ גרינג מערדן זיין און זיך <<< המשך אויף זייט 7

אין א געוויסע שטאט האבן געוואוינט צוויי עשירים, איינעם מיר וועלן אים רופן ר' הערשטל - גאנץ א קנאפער עושר, ווידער דער צווייטער עושר וועלכער מיר רופן אים ר' אשר, א גביר-אדיר, מען קען נישט באשרייבן דאס רייכקייט און פארמעגן וואס ער פארמאגט. אין דעם זעלבן שטאט האט געוואוינט ברוך וועלכער האט געדארפט וויכטיג גאר א גרויסע סומע געלט, אבער ער קען דאך נישט צוטערען צו ר' אשר דער באוואוסטער נגיד בעטן דעם סכום, מען קען בכלל נישט אַנקומען צו אים, אבער צו הערשטלן דעם קליינעם עושר קען ער טרעפן גאנץ גרינג, אבער אזא סכום קען זיך הערשטל זיכער נישט ערלויבן ארויסצוגעמען פון זיין טאש. טראכט ברוך צו זיך, וואס האב איך צו גיין צו הערשטל, און בעטן הילף, עס איז איבער זיינע כוחות צו שרייבן אזעלכע גרויסע טשעקס, אבער איין זאך קען איך יא בעטן פון אים, ער זאל גיין צו ר' אשר דער פילאנטראפ, ער קען דאך יא זיך אריינבאקומען צו אַשורן אין שטוב גרינגערהייט.

ברוך טרעפט איין טאג דעם בעל-בתישין ר'

הגליון נתנדב ע"י
הר"ר יעקב וויספיש הי"ו
לרגל הולדת בתו למזל טוב

מזל טוב להרה"ח ר' יושע זאב ווידער הי"ו
לרגל הולדת נכדו למזל טוב
ווינטשן די תלמידים פון
רבי'נס מתמידים - הודעתם לבניך

מזל טוב להר"ר אברהם יודא שפילמאן הי"ו
לרגל הולדות בתו למזל טוב
ווינטשן די תלמידים פון
רבי'נס מתמידים - הודעתם לבניך

הגליון נתנדב ע"י
הר"ר אברהם ליכטער הי"ו
לרגל הולדת בתו למזל טוב

הגליון נתנדב ע"י
הר"ר יעקב וויטריאל הי"ו
לרגל הולדת בנו למזל טוב

הגליון נתנדב ע"י
הר"ר שמואל גפן הי"ו
לרגל הולדת בתו למזל טוב